

РЕШЕНИЕ

№ 1241

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разглежда докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20241110200447 по описа за 2024 година

Намери за установено следното:

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по повод жалба вх. № УРИ 433200-136619 от 22.12.2023г. по описа на ОПП СДВР от Н. А. В. с ЕГН ***** и адрес: гр. София, ж.к. „Лагера“, бл. 83-84, вх. Г, ап. 80 срещу Наказателно постановление N 23-4332-030776/14.12.2023 г., издадено от началник група към СДВР, Отдел „ПП“, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - "глоба" в размер на 80 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ и 2. на основание чл. 185 от ЗДвП - "глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и се представлява се от адв. П. с пълномощно по делото.

В хода на съдебните прения, последният от името на доверителя си иска отмяна на наказателното постановление.

Претендира разноси.

В съдебно заседание административнонаказващият орган, редовно уведомен не се явява и не се представлява.

По делото е постъпило писмено становище от процесуален представител на АНО, в което се иска потвърждаване на НП, като правилно и законосъобразно, направено възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноси и на свой ред се

претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СРП, редовно уведомена не изпраща представител.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установено следното:

Жалбата на Н. А. В. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление N 23-4332-030776/14.12.2023 г. , издадено от началник група към СДВР, Отдел „ПП“, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

На 24.10.2023г. св. Антон Станилов – мл.автоконтрольор в ОПП СДВР в присъствието на К. И. – свидетел - очевидец и Цветан Цветков(служители на ОПП СДВР), съставил Акт за установяване на административно нарушение № 129945/24.10.2023г. срещу Н. А. В. с ЕГН ***** за това, че на 27.10.2022 г. е извършила нарушения на чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. “б“ (в)от ЗДвП.

В АУАН е посочена дата на извършване и установяване на нарушението 27.10.2022г.

Актът бил предявен на Н. А. В. с ЕГН ***** , която го подписала , като не направила възражения.

Възражения не постъпили в законоустановения срок.

Въз основа на посочения АУАН , на 14.12.2023г. началник група ОПП към СДВР издал Наказателно постановление N 23-4332-030776/14.12.2023 г. , издадено от началник група към СДВР, Отдел „ПП“, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - "глоба" в размер на 80 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. “в“ и 2. на основание чл. 185 от ЗДвП - "глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

В НП, също е посочена дата на извършване на нарушенията – 27.10.2022г.

От така изложената и приета фактическа обстановка,за да постанови решението си съдът следва да обсъди наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда,по който то е наложено.

Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН.За неуредените в посочения нормативен акт случаи , чл. 84 от ЗАНН, препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК.В производството по обжалване на наказателно постановление, административнонаказващия орган е този, който поддържа административнонаказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него.Отразените в Акт за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция . Същите не се считат за установени , до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес.

В настоящия случай съдът счита, че в хода на производството е допуснато

съществено нарушение на процесуалните правила , което обезсмисля анализа на релевантните факти.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

Ноторно известно е , че възможността за започване на административно производство се погасява с изтичане , на който и да е от двата срока.

В настоящият случай, автомобилът е собственост на ЮЛ, респективно отговорност за извършени с него нарушения носи законният му представител, който е бил известен веднага с оглед обстоятелството, че данните за управляващите ЮЛ са публични и достъпни в ТР.

За съда е неизвестно, какво точно е извършил АНО за една година и по каква причина изобщо е ангажирал отговорност на жалбоподателката.

К. И. е предоставил на служителя на ОПП СДВР , посетил местопроизшествието на 27.10.2022г., данните за регистрационен номер, марка , модел и цвят на , напусналия местопроизшествието автомобил.

По делото няма данни собственикът на автомобила , както и жалбоподателката да са търсени в следващите единадесет месеца, а АУАН е съставен , почти една година по-късно – 24.10.2023г.

От изложеното следва, че в нарушение на правилата , при извършено нарушение на 27.10.2022г. и установен нарушител, веднага след това, контролният орган е съставил АУАН на 24.10.2023г., респективно АНО е издал , атакуваното Наказателно постановление, вместо да прекрати производството.

Изложеното обуславя единственото възможно действие от страна на съда, а именно: отмяна на процесното НП.

При този изход от делото на жалбоподателя се дължат разноски за адвокатско възнаграждение, каквото се и претендира.

Неоснователно е безмотивното, бланкетно възражение на АНО за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е в минимален размер.

ВОДИМ от горното и на основание чл.63,ал. 2, т. 1 и чл. 63д от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление N 23-4332-030776/14.12.2023 г. , издадено от началник група към СДВР, Отдел „ПП“, с което на Н. А. В. с ЕГН ***** са наложени административни наказания: 1. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - "глоба" в размер на 80 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б.„в“ и 2. на основание чл. 185 от ЗДвП - "глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР ДА ЗАПЛАТИ на Н. А. В. с ЕГН ***** , сумата в размер на 500 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____